

Berättelsen om missionär Judith Hultqvist

Det här är berättelsen om Judith Hultqvist, född 9/3 1887 i Bodaskögle, Björkö socken, i Småland.

Hennes föräldrar var Johan Hultqvist, född 7/6 1858 i Bodaskögle och Kristina Johansdotter född 3/10 samma år i Förnäs Södergård, Edshult. Kristinas far var nämndeman och hans namn var Johan Magnus Johansson och mammans namn var Lena Sofia Pettersdotter från Edshult.

Johans släkt och gården Bodaskögle.

Bodaskögle kom i slakten Hultqvists ägo 1818, då Johan Hultqvists farfar, Hjerton Hultqvist köpte den.

Bodaskögle hörde troligtvis till Höreda långt tillbaka i tiden. En kyrkoherde i Höreda, herr Jöns Nicholai vittnade om att den gården plus flera andra legat under Höreda socken med ”prästetionden och rättigheter” och tillhört Höreda kyrka tills 1590. 1697 fanns det en kvarn i Bodaskögle och den kunde gå höst och vår och mala tre skäppor säd om dygnet.

Johan övertog gården efter sin far Carl och hans hustru Anna Nicolaidotter f i Hällebo i Malexander.

Johan Hultqvist var dels hemmansägare och dels slaktare. Redan 1883 finner vi honom som söndagsskollärare för söndagsskolan i Prostorp. Han var medlem i Söndagsskolföreningen BHMNS och besökte olika söndagsskolor i området. Han var sedan föreståndare i Mörteryds söndagsskola och var även föreståndare i missionsföreningen där, när han 1907, endast 48 år gammal, *hastigt fick lämna sin jordiska kallelse och gå in i sin Herres glädje.* (enligt Anton Johansson). Vid begravningen gavs som minnesord: *Se en rätt israelit, i vilken icke är något svek!*

Johan hade fyra syskon. Klara gifte sej med Ludvig Samuelsson. De bodde i Bodaskögle, Majmålen i Frinaryd och Holma i Höreda. Anna-Maria ogift, bodde mest i Bodaskögle, Ida gifte sej med Gustaf Johansson, Kålbråna, Skede. Karl gifte sej med Klara Karlsdotter och de brukade en annan av gårdarna i Bodaskögle.

Johan och Kristinas barn

Johan och Kristina fick åtta barn. De var Ester, Judith, Paul, Ada, Märta, Rebecka, Lydia, och Sara.

Vid pappa Johans bortgång tog Paul vid som lantbrukare på gården i Bodaskögle och familjen bodde kvar där tills mor Kristina och döttrarna byggde en mangårdsbyggnad i Skårsboda och flyttade dit.

Judith Hultqvist

Om Judith berättas att hon tidigt blev vunnen för Gud. Hon utbildade sig till sjuksköterska. I Eksjö missionskyrka avskiljdes hon till missionär tionde september 1916 och avreste sedan till Kina. Hon var missionär för Svenska Missionen i Kina.

Ibland kunde det ta sex veckor för ett brev från Sverige att nå de inre delarna av Kina.

Brevhälsningar

Jag har tackat Herren för all välsignelse sista tiden och sista dagen i mitt kära hem och i Eksjö. Jag känner ofta att jag måste bedja mycket för alla som blev välsignade i Eksjö, att Herren må hela och rena dem. - Språket (kinesiskan) är svårt. Tonerna äro så svåra för mig att urskilja. När vi skriver har vi en kinesisk pensel som skall hållas på ett underligt sätt.. Jag vet att Gud vill och förmår att hjälpa. Bed honom om hjälp för mig!

Du frågar hur det är att vara i Kina. Ja, det är både underligt och naturligt. Jag är glad och lycklig över att vara här för Jesu skull. Först var det nog lite underligt att se vår kinesgosse, "bordgosse", med sin långa blå rock alldeles som ett nattlinne och med den svarta hårpiskan hängande långt ner på ryggen, samt att se kvinnorna klädda i dräkter som är alldeles lika

*2.
männens hemma i Sverige. Ser du de har byxor och en lång tröja. Ibland på söndagarna har de kjortlar.*

Här är kallt och alla vi flickor har beställt oss kinesiska sanser. Du har nog sett de långa koftorna. Min är blå, något sorts halvsiden, vadderad och väldigt varm. Den här månaden har jag skickat efter, ett litet spritkök från Shanghai för 90 öre. Det är så bra och jag har provat det idag och kokat kaffe. Det kokar så fort. Jag har en bit ost och ett stycke skinka kvar än, som jag skall spara till jul.

- Det är i mitten av november och mitt på dagen är solen varm. Det är så vackert i trädgården med krysanter, astrar, grönsaker, såsom tomater, sallad och spenat. Kvällarna och nätterna är så kalla. En stor famn och många kyssar från er lyckliga lilla Judith!

- Ikväll är det ett rysligt väsen utanför här. Någon är troligtvis död och då måste de sörjande skrika och slå på trummor för att skrämma bort de onda andarna. Arma hedningar!

- Vet du, min lärare frågade mig en dag, om hur många bröder och systrar jag hade. Du skulle sett, hur förskräckt han blev, då jag sade 6 systrar. Jag måste skratta riktigt och säga, 'Hao', som betyder god eller gott. Du må tro, att jag önskade att jag hade kunnat tala om för honom hur kära de alla är för mig, samt att våra kära föräldrar var glada över att även få flickor. Ja, hade det varit här vi haft vårt hem, hade vi väl ej fått leva alla.

- Vad roligt att mammas missionsyste gick så bra!

- Jag måste tala om att jag har köpt mig julklappar: Natljusstake, emaljerad ej så trevlig, men bra, en varmpåse utav gummi, att ha varmt vatten i, för att värma upp sängen. Den kostade bara 4 kronor. Jag har skickat efter det här från Shanghai förstås. Jag är så glad över min varmpåse. Jag betalar 18 dollar (1 dollar är ungefär som 2 kronor) till hemmet i månaden, 2 dollar till läraren, 1 dollar till tvätt, ½ till postbudet, 1 till sprit och fotogen (nu då jag använder fotogenkamin) ½ till bad mm. Förra månaden fick jag 34 dollar, det är olika varje månad beroende på växelkursen. Som ni ser får jag 7 dollar över för egna behov. Rätt mycket av dem går till frimärken. Jag har sådan matlust! Maten är god med mycket ris och grönsaker till alla middagar. Penötter till efterrätt samt något som liknar apelsin men mindre.

Julafton. Tack kära lilla Sara för ditt brev! Vet du det var en riktigt stor julklapp för mig att söndagsskolans sparbössa i Mörteryd skulle bli till mitt underhåll. Tack kära Ada för din julgran! När jag skakade kuvertet föll några barr ut, som jag samlade ihop!

1917

Judit berättar om att det är snö och bitande kallt. Det är endast få rum som har ordentliga spisar. Den lilla fotogenkaminen värmer rätt så bra så länge den brinner, men hon ser fram emot att till nästa vinter ha fått dit en stor och bra kamin som hon köpte i Sverige. Hennes

tankar går redan nu till julen nästa år. *Jag ville så rysligt gärna ha ett par damasker, långa samt ett par varma vantar. Din varma svarta krage, mamma, om du själv inte behöver den.... Om någon skulle vilja sända något och inte vet vad de skall hitta på, så tala om att jag blir glad över sommarstrumpor, knappar, nålar, vita band, och några meter kulörta strumpeband. Säg dem att jag har användning för den minsta småsak. Som alla utländska ting kommer med båt från England till Shanghai, och båtarna nu knappast kan komma fram, så är det en hel del saker som redan har tagit slut.*

3.

När Judith går ut på gatorna ser hon nöd och fattigdom och många tigger. *Vi får inte ge dem pengar. En flicka härifrån gjorde det ändå, men då samlades så många runt henne och slet sönder hennes kläder.*

- *Det kinesiska nyåret firas 23 januari och det är en stor avgudahögtid. I 14 dagar är affärerna stängda och folket gör inte annat än är med på avgudafester. Alla dagar offrar och tillbeder de till sina avgudar och till de döda. De första nätterna var det mycket oväsen på nätterna och då var det svårt att sova. En hel natt var de uppe för att bränna papperspengar mm. Alla hus är dekorerade med lyktor och granna papper för de döda andarnas och gudarnas skull. Jag har så livligt kommit att tänka på de orden: Hela sitt liv av fruktan för döden måst vara trälar. Hur stort att Kristus dog för oss, för att friköpa oss alla både hemma i Sverige och här i Kina. Den här tiden är nog en svår frestelsestid för de nyfrälsta, då alla deras anhöriga dag efter dag tillbeder avgudarna och utbeder sig hjälp för det nya året, varje dag för en särskild gud, att ej dragas med i hedendomens mörker igen. Vi har bönen möten då vi ber för dem, att de skall vara Herren trogna.*

Våren i Kina

I Kina kommer våren tidigt och hastigt, ja som i ett trollslag. Man kippar efter andan och undrar om det är en verklighet med våren. *För en vecka sedan var det skönt med de varma kläderna, nu är solen så varm att man kan inte gå ut mitt på dagen om man inte har stora hattar och paraply. Gården lyser blå och gul av violer och maskrosor, en del fruktträd är klädda i blomsterskrud.*

- *Tack för alla Smålands-Tidningar! Så snällt av Karlgren att giva mig dem. (Martin Karlgren chef för Sm-T i Eksjö). Det blir så dyrt för dig Märta, Ada och E. att posta dem.*

Puchowfu

Efter ett halvår i Yangeshow går färden till missionsstationen i Puchowfu. Färden går både med båt och med tåg. På tåget hade några kineser sagt om Judith att hon måste vara uppfödd med bara mjölk och druvvin, eftersom hennes hy var så vit och röd!

Platser som passeras eller besöks är Cinkiang, Suchow, Mienchin, Yuncheng . Mellan Mienchin och Yuncheng var det en annorlunda resa. (Yuncheng, huvudstationen eller huvudstan där flera missionärer finns.). Judith berättar: *Vi hade varsin "litter" att färdas i. Det är en båtliknande korg eller stol buren av två mulåsnor, en fram och en bak. Det var ett oupphörligt vaggande, som om man varit på en rätt stor sjö. Stundom gick vägen utefter branta klippväggar på ena sidan och ett bråddjup på andra. Ja, då var det att sitta stilla, så ej åsnorna förlorade fotfästet. I timmar färdades vi fram på underliga vägar djupt ner med flera metershöga sandväggar på båda sidor. Det påminde mig om skurugator, (jmf Skurugata utanför Eksjö) fast det här var sand istället för berg. Jag frågade hur det hade blivit en så*

underlig väg och fick till svar att det berodde på de många århundradenas trafik och regn och snö som grävt dessa djupa vägar.

Vi kom till Gula Floden. Båten som vi skulle åka med kunde inte komma nära land. Vi och bärstolarna bars ut till båten, värre var det med mulåsorna, men efter en timmas arbete var vi alla över på andra sidan. Vi kom till ett värdshus och jag var yr och konstig i huvudet, men efter att vi ätit av matsäcken gick det över.

På värdshuset var det ofta inte så rent. På den så kallade sängen lade Judith sin medhavda sängutrustning, underst en vaxduk, därpå en madrass och överst en stråmatta. Detta kallades po-haie bädd. Efter många strapatser var man så framme i Puchowfu.

4.

Puchowfu den 18 maj 1917

Jag är Herren din Gud, som håller dig vid din högra hand och säger till dig; Frukta icke jag hjälper dig! Jes 41:13 Det blev så välsignat för mig, just då jag kom till den station, som skall bli mitt hem, då säger Herren sitt: Frukta icke, för jag hjälper dig!

Mor Christina hade i Sverige packat trälådor med Judiths saker och de packas nu upp.

O, lilla mor, vad jag är glad över gardinerna, du kan inte tro vad de tar sig bra ut, och så är de lika dem som vi har hemma... på skrivbordet står fotografi på mor, far och på syskonen. På lilla bordet framför fönstret står min vackra svenska flagga. Pepparkakorna är goda och berlinerbröden är som nybakta. Tack lilla mor för dem, det är så gott att få ta något att äta ibland, då jag blir trött utav läsningen.

Älskade mamma! O, bed mycket, mycket, till Gud att han må hjälpa mig med språket!

Kineserna kommer för att hälsa mig välkommen och jag förstår inte mycket än.

Det är varmt här, 42 grader i skuggan. Inomhus är det svalt. Här stänger vi ute värmen. I Sverige stänger ni kölden ute på vintern. Våra hus är gjorda av sten och tegel. Jorden är så lerhaltig att de behöva endast röra upp den och blanda i lite halm, lägga den till torkning och så har man tegel. Utav en sådan lervälling bestryks husen utan och innan och då förstår du att allt blir grått, grått.... Vet du vad jag saknar mest i fråga om naturen? Jo, en grön grästorva! Träd, blommor och blomsterbuskar finns både många och vackra.

Om det går att sända jullådor, (på grund av krig i världen är det inte självklart att det går att sända något med båt som tidigare) så be Paul skicka med gräsfrö!

- Jag skulle så gärna vilja ha en ny Bibel, eftersom min konfirmationsbibel är en gammal översättning.

Underliga tider måste det ju vara hemma nu, ja, det är nog svåra tider över hela världen. Här i Kina är det också oroligt på sina håll, en mängd rykten om att det är många som vilja ha inbördeskrig för att få en ny regering....

Rincheng

Under den varmaste tiden blev Judith och en missionärskamrat bjudna till missionärer högt uppe i bergen i Rincheng. Första etappen i resan företogs i kärra och efter övernattnings skulle man färdas fyra svenska mil över bergen. Lådor och sängkläder bands vid två mulåsor.

Sedan tog man två vanliga stolar med lite rygg och armstöd och dynor och band dem mellan två långa stänger. Två män bar fram och två bak och sedan bar det iväg mellan smala

bergsväggar, där vägen ibland var så smal att bärarna knappast kunde komma fram, ibland var det bråddjup på ena sidan. Ibland gick vägen nästan lodrät uppåt. Luften blev kallare ju högre upp man kom. Allt var så vackert, både blommor, träd och grönt! Nedstigandet var ännu äventyrligare och först fram på kvällen var man framme hos missionärerna Oscar och Maria Charlén. I missionsstationens trädgård växte morötter, rödbetor och rabarber, lök och blommor. På de flesta andra missionsstationerna är vattnet sodahaltigt och salt och då kan inte dessa typiskt svenska grönsaker odlas.

Utflykter av olika slag

Vi har gjort en utflykt till en vacker by och för första gången red jag på en åsna och det gick utmärkt!

Eftersom Judith är sjuksköterska får hon ofta åka iväg för att hjälpa till när missionärerna eller deras barn blir svårt sjuka eller hjälpa till vid förlossningar. På en plats får hon ett väldigt stilig hundskinn, som tack för hjälpen. *Jag vet inte om jag har råd att lägga det under skrivbordet, men då det blir bitande kallt i vinter är jag nog glad över att få sätta fötterna på det.*

5.

Nyheter hemifrån

Tänk att det lyses för Ester och Axel! När det här brevet kommer fram är Ester fru. Må hon bli en snäll sådan! Ja, må Gud välsigna deras liv tillsammans och draga dem till sig. Jag har fått brev från "faster Ludvik" och moster Fia! (faster Ludvik = Klara Hultqvist, syster till hennes far och gift med Ludvig Samuelsson)

Klädsel under den kalla årstiden

Det är kallt i Kina och Judith låter sig varma vadderade skor, att ha inomhus på det kalla tegelgolvet. På stormarknaden blir hon av de andra missionärerna rådd att köpa en stilig lamapäls med svart siden på utsidan. Hon kan annars inte göra sjukresor uppåt bergen den kalla årstiden.

1919- 1923

I brev hemifrån berättas att Ada nu är lärarinna i Boda skola. (Stensjön) Tidigare tjänstgjorde hon i Bredestad, men hon har nu kommit närmare föräldrahemmet.

Arbetet bland de kära kineserna

Judith börjar bli bra i kinesiska och sedan cirka ett år tillbaka har hon följt med bibelkvinnorna ut till olika byar för att undervisa.

-Nu är det söndag afton. Jag har haft min klass med kvinnorna, det var så kärt i afton. Vi läste om Jesu uppståndelse, då kvinnorna kommo till graven var stenen bortvältrad. Jag blev själv så välsignad utav huru Jesus kan taga bort stenen i vår väg och jag tror att de kära gummorna också blev välsignade. Den största stenen i vår väg är synden, de andra våra stora fel o dåliga vanor, den tredje nöd och svårigheter som komma i vår väg. Ja, Jesus kan och vill vältra bort stenen! Mitt hjärta fylls med lov och tack till Herren!

De sjuka kineserna kommer till Judith för att få hjälp. Medicinkostnaden för ett år blir ca 100 kronor, en stor summa för Judith. Julklappspengar som hon fått skall användas till inköp av ny medicin. Judith får behandla bölder, dåliga magar, dåliga ögon mm. *Salva gör jag själv. Jag köper ingredienser från Shanghai. Det blir billigast så. Om det är invärtes sjukdomar kan jag*

inte hjälpa. Ofta kan inte de sjuka resa ända till ett sjukhus för att få hjälp. Det närmaste sjukhuset ligger 5-6 dagsresor bort och det blir för långt och kostsamt för dem. När skall vi få ett sjukhus och en läkare på vårt eget fält?

Judith får ibland rycka ut som sjuksköterska även för missionärskamraterna och kan ibland få vara borta från sin station flera månader i sträck. När Judith reser ut så här får hon ofta åka lång väg i en åsnekärra.

En egen stuga

Judith och några missionärskamrater har köpt en grottgård i ett område i bergen, Shui-in där de kan vara under den varmaste årstiden. Judiths systrar har betalat Judiths del i gården. *Här är så vackert med de gröna bergsslutningarna och de stora skuggrika träden. Slätten har vi nedanför där vi ser by vid by på många mils avstånd. Längst bort ser vi Gula floden och Honanbergen. Allt är så underbart vackert och stilla, nästan lika vackert som hemma. Hur underbart god Gud är som låtit oss få en bofast plats här uppe. Jag önskar att ni kunde se en grotta. Det är en många meter lång o bred utgrävning i en backe, en riktig jordkula, skulle ni nog säga. Många kinesfamiljer födas och dö i en sådan jordkula. Vi har det så innerligt trevligt i våra grottor, men så äro de ju också uppsnyggade och rena förstås. Det värsta är att det är så kallt i dem. Några månader senare skriver Ada och Märta och erbjuder sig att bygga en stuga till Judith, så att hon inte behöver bo i grottan. Hur skall jag kunna tacka er, nej det kan jag ej. Tack ska ni ha.*

6.

Hemma i Skärsboda

I Skärsboda bygger man en mangårdsbyggnad för mor Kristina och döttrarna 1920. De flyttar in lagom till julen och Judith skickar julklappar till dem. Det blir flera fina handarbeten, till det nya hemmet, som kinesflickorna på missionshemmet har tillverkat. Sara får en kinesisk solfjäder till julklapp!

Ruicheng

I december 1921 berättar Judith i brev till Lydia att missionärerna Carléns som hon arbetar tillsammans med skall resa hem. Judith ville då få en kamrat till missionsstationen men det fanns ingen att få tag på. Missionsledningen ville att hon skulle flytta till en annan missionsstation ganska långt därifrån och sedan göra resor till sitt älskade Ruicheng, där hon varit stationerad en tid. När kineserna i Ruicheng fick höra om detta vädjade de till Judith att stanna kvar. En av diakonerna hade frågat Judith om hon var ledsen på dem, i så fall ville de be om förlåtelse, och han och flera talade för att Judith skulle stanna hos dem.

Vad skulle jag svara? Det är underligt vad de alla i sådana ögonblick blir en kära. Jag lovade, att om det berodde på mig skulle jag stanna kvar. Älskade, bed , att om så är Herrens vilja han då må giva mig nåd och kraft att vara till välsignelse, och att han må giva mig visdom och förstånd.- I kväll för ett år sedan var den stora jordbävningen. Vilken nåd att i höst fått vara hemma hela tiden och själv fått vara frisk och kry. Gud är god! Varma famnen, din syster Judith.(Efter vad jag kan förstå behövde Judith inte vara där ensam utan en missionär vi namn Elna blev hennes kamrat).

Orkan

Det blåser så väldigt idag, orkanliknande storm. Det tjuiter och sliter som om husen skulle störta samman. Mitt papperstak går i stora vågor. Det smäller och knakar som tänkte det begiva sig av. Som väl är har vi inte sådan blåst så ofta!

Judith och bibelkvinnan besöker små byar.

I går voro vi till en by där jag aldrig varit förut. En stor skara kvinnor samlades omkring oss. Det var så roligt att tala till dem om Guds kärlek och förlåtande sinnelag. De var så ivriga att höra och lära. En gammal kvinna sade, att hon för ett år sedan varit här och hört om den sanne Guden (då hon också fått medicin för en böld som blivit bra.) Sedan hade hon bara tillbett den levande Guden. På vår fråga fick vi veta att hon offrat bröd, kött, mm. Jag dukar fram allt på ett bord mitt på gården och så ser han att jag offrar åt honom, sade hon. Nu fick hon veta att hon ej skulle tillbedja så. Men det var svårt för henne att förstå, att hon ej skulle offra något, bara bedja och omvända sig. Kunde det vara möjligt att det inte behövdes mera? På vissa platser är det hårt. På en plats har en kvinna kommit till tro. Hon har fyra gifta döttrar och de är svåra mot henne. Hennes mågar uppmanar henne att inte följa de utländska djävlarne. En kvinna blev troende och kastade ut avgudarna. När förföljelse utbröt drog hon sig tillbaka. Nu hade hennes man blivit svårt sjuk och dött. Innan han dog hade han fått tag på hennes Bibel och läst traktaterna. Kanske blev han frälst, likt rövaren på korset!

Bibelklass

Ofta undervisade man en bibelklass av sökare i 14 dagar. Kvinnorna hade aldrig förr fått undervisning om människans fall och ormens list. Vid ett sådant tillfälle avbröt en kvinna Judith och sade: *Ack det är alldeles som nu, alldeles lika. Nu säger djävulen till folk att bara de röker opium blir allt bra och de blir friska och glada, men de blir bara ännu mer förstörda.*

7.

Post hemifrån

I brev, mars 1923 berättar Judith om att hon fått mycket post hemifrån, bl.a från systerdöttrarna. *Lilla Vera hade så rätt, att moster Judith blev så glad så hon skrattade. Tack käraste flickor för era brev, jag skall snart skriva till er, så skriver Judith i brev hem till sin mor. Tänk ni, jag har fått 25 kr från Ingarps ungdomsförening och 15 kronor från Mörterydsvännerna! Var det ej rysligt rart!*

Tider av nöd

Här har varit så torrt! I går kom ett välsignat regn! På 6 månader har vi inte haft någon nederbörd att tala om. Vetet höll på att torka bort. Många har det svårt nu. Vi har fått lite nödhjälpsmedel och får nog mera längre fram.

I november snöar det och Judith berättar att det är som bleve allt klätt i renhetens vita dräkt. *Det är som snöade det ner bröd från himlen. Kommer det rikligt med snö betyder det att hungersnöden som stod för dörren är avvärjd, även om det fortfarande blir dyrtid.*

Hösten 1922

Stackars faster Klara!(Hultqvist) Kräfta i magen! Hälsa henne så mycket om hon lever när brevet kommer fram.

Hemlängtan

26 maj 1923.

Nästa vår får jag nog resa hem! Vet ni, ni sista tiden sedan det börjat närma sig min hemresa kan jag ibland på kvällarna ligga och tänka på, hur det skall bli då jag kommer hem. Tänk att för första gången på så länge få se och tala vid mina älskade. Det är något underligt, när det närmar sig hemresan. Då drar det hemåt!

1924-1926 fick Judith sin efterlängtnade semesterperiod i Sverige. Sista tiden i Kina och första tiden hade hon mycket huvudvärk och även besvär med ryggen. Hon medverkade i möten och konferenser och i sjuksköterskornas bönemöte i Stockholm troligtvis 1925. Hon vävde också hemma i Skärsboda möbeltyg till sitt hem i Kina.

2:a perioden i Kina

Resan till Yuncheng och framkomsten dit

9 november 1926

Se, jag skall sända min ängel framför dig, som skall bevara dig på vägen och sända dig till den ort som jag har utvalt. 2 Mos 23:20

Innan Judith avreste fick hon det här bibelordet. Hon berättar om hur underbart Herren hjälpte på resan. När hon skulle över bergen skulle hon ha bärstol och så skulle det vara en packhäst med till hennes saker. På missionsstationen visste man inte när hon skulle komma, så ingen kom och mötte henne. Då sände Herren en församlingsmedlem till hennes hjälp. *Det började regna och bärarna kunde inte längre bära mig eftersom det blev så halt. Jag fick krypa upp på mulåsnan, som inte hade några stigbyglar, och rida fast jag inte var klädd för det. När vi kom upp på berget och skulle neråt, då gick jag först och när det slutade regna blev jag buren en stund. Mörkret föll på och bärarna såg inte att gå längre på grund av alla raviner och bråddjup och stannade därför. Här satt vi i mörker långt från mänskoboningar. Jag och kinesbrodern ropade till Gud om hjälp. Snart skingrades molnen och månen lyste fram och vi kunde fortsätta färden. ”Er Gud har tänt sitt ljus för er”, sade bärarna.*

8.

Efter övernattnings och båtfärd över floden var man på Honansidan och kom till Yuncheng i Shansiprovinnsen där missionärerna hade stormöte. Här välkomnades hon varmt av missionärskollegorna och själv kände hon sig så lycklig över att få vara en del i missionärsteamet i det här området. En del missionärer skulle resa hem till Sverige och frågan var vid vilken station som Judith skulle vara stationerad på under den här perioden. Hennes bön var: *Herre ske din vilja*. Till slut blev det bestämt att hon skulle tillbaka till Ruicheng, där hon varit tidigare.

Brev till Ada

Ja, älskade Ada, nu skall jag då tillbaka till min gamla plats. Är jag glad? Ja, nog är jag det. Jag tycker bara att det är för underbart hur god Herren är och jag känner mig så ovärdig. Tänk, att i dessa tider, då det är gruvligt oroligt på alla möjliga platser, få sitt arbete på en plats som är lugn och stilla och så få komma åter till gamla bekanta och vänner.

Vad bra att jag inte behövde komma till Pangeshow. Ständigt är den staden utsatt för plundringar och röverier. - Jag har glömt så mycket av språket. Orden vill fastna i halsen på mig. Bed för mig!-

Jag har delat ut julfisk till lite var här.... (Troligtvis sill som hon hade haft med från Sverige)

Julen i Kina

Även i Kina hade man svenskt julstök! Man gjorde korv och syltor och bakade kakor. Skolgossarna på missionsstationen hade julfest. Sedan kom julstädning och julpyntning. På julafton hade man både skinka, dopp i grytan och lutfisk.

På mitt rum finns både julbonader och juldukar från Sverige, klockor och grönt i taket, ljus i alla stakar, cypress till gran och så julklappar förstås.

- I paketet hemifrån fanns ett förstöringsglas. O, vad det är trevligt att se på korten hemifrån på er mina kära genom förstöringsglas!

På juldagen, efter julottan bjöd missionärerna omkring 100 på frukost. Kalaset kostade missionärerna ca 20 kronor! En dag samlade Judith alla kvinnorna och berättade då om sin Sverigevistelse. Kvinnorna var så rörda och de hade väntat på Judith och gråtit för att de hade saknat henne så. Vännerna i Sverige hade gett Judith en duk, där var och en sytt sitt namn på duken. Vid ett bönemöte bads för alla dessa kära i Sverige.

Bibelkurs.

En dag på missionsstationen under bibelkvinnokursen kan se ut så här: 9 morgonbön på svenska, 10 har Gerda bibellektion och därefter jag, 13 middag, sedan läser man ur Kristens Resa, därefter en lektion då deltagarna får lära sig att leda ett möte. Ibland har vi möten för sökare och ibland för troende. Några av kineskvinnorna undervisar också. De skall bli bibelkvinnor och resa ut i byarna och nu förbereds de för uppgiften. En av de här kvinnorna har på ett underbart sätt fått erfara Guds hjälp och kraft. Sjuk och eländig kom hon för några år sedan till en missionsstation. Hon hörde, trodde och blev helad ifrån många sjukdomar.

Morsdagsbrev från Kina 1928

Älskade lilla mor! Så innerligt och varmt gratuleras min kära lilla Mor på Mors dag!

Välsigne Herren rikligen vår lilla Mor! Må du få en riktigt glad och solljus dag, ja, inte bara en dag, alla dagar! HAN låte sitt ansikte lysa över dig!

Tack, tack lilla söta mor för allt! Mer än något ville jag tacka dig för att du alltid försökt visa oss barn vägen till Gud. Ja, aldrig kan vi väl nog tacka för ett gott kristet hem. Vad jag gärna ville vara med och dricka morsdagskaffe och smaka på de goda kakorna. Ja, här kommer jag och gratulerar och tar Mor i famn!

9.

Brev skrivet från Peking där Judith en tid arbetar på ett sjukhus.

I vår har jag haft kännning av reumatismen. Syster Christine botar på den med att giva mig rikligt med jordgubbar morgon, middag och kväll. Som du vet är sådana gubbar mycket nyttiga mot reumatism.

1930. Tyfus. Flera av missionärerna insjuknade.

I mars blev Judith svårt sjuk med hög feber. Man telegraferade hem till mor och syskon och berättade att Judith hade fått tyfus och låg för döden. Men hon återvände till livet och 30 april berättar hon:

Mor lilla, du får din Kinaflicka åter till livet. Den svåraste tiden var jag sanslös och har inget minne av den. Ethel säger, att jag talade om, att jag skulle gå och möta brudgummen, samt bad att få slippa ifrån lidande. Nu har Gud sparat mitt liv, och jag tackar honom och ber om att jag må leva till hans ära. Mamma, vad du måste ha blivit orolig när du fick telegrammet,

och så dröjde det ju så länge innan ni fick höra att jag var bättre. Jag är nu bättre, är feberfri, får börja äta fast mat och kan sitta upp i sängen.

I mitten av maj kommer nästa brev och hon berättar att hon fick feber igen, fick ligga stilla och fick mjölkmat. När hon var som sjukast fick hon liggsår. Det läktes, men var ont och under blev det som en hård böld som Ethel, som skötte henne, dag och natt lade varma grötter på. Efter två månaders sjukdom kan hon ta ett par steg och sitta i sin stol. Sitt hår har hon tappat under sjukdomstiden och hon skriver i juli. *Nu börjar mitt hår växa så jag kan vara utan mössan. Jag ser ut som en snäll nyklippt pojke säger Oscar (Carlén) Kineserna säger så fort de ser mig. Du har varit mycket sjuk, det syns, du har ju inget hår, du stackare.*

Det var en glädjedag för Judith, när hon efter ett halvårs sjuk och konvalescenttid kunde vara med och hjälpa till på missionsstationen.

Judith får större ansvar

På hösten reser Carléns till Sverige för gott. De är trötta och slitna. De säljer det de inte kan ta med till Sverige. Judith får huvudansvaret för missionsstationen i Juicheng. Hon köper möbler, mattor, specerier mm.

Ja, nu efter fyra år får jag packa upp min servis och börja använda allt vackert, som jag har haft med hemifrån. Det blir nog mycket att göra, när det mesta faller på min lott. Till min hjälp får jag en ung nyförlovad kamrat vid namn Ingrid Israelsson. Hon skall bara vara här till våren, då hon skall gifta sig med Johannes Aspberg. Det är ett stort ansvar att fostra och föra en ny in i arbete. Bed Gud hjälpa mig!

En dag kom lille Mang in till mig med en fin present, 100 stora valnötter som han köpt för att ha något riktigt gott till mig. ” Du är som en mor för mig och jag måste på något sätt få visa hur mycket jag håller a v dig”, sade han. Igår fick jag två höns av en syster, gryn av en annan och bönor av en tredje.

Systemn Rebecka är också sjuksköterska och får tips av Judith

Rebecka, vet du hur du skall göra med din patient, som ligger för det mesta. Du vet, att först tvål och efter det sprit samt ingnidning med Zinksalva är mycket bra mot liggsår. Puder, även potatismjöl, stärker också huden.

Besöksetid. November och december 1930.

Vi har haft bibelkurs och då hade vi även vittnesbördsmöte och ni skulle varit med. Jag kunde inte hjälpa att jag måste gråta av bara glädje. På en timmas tid fick vi lyssna till 21 vittnesbörd om hur Gud hjälpt i sjukdomsnöd, löst ifrån synder, givit utväg och välsignat i denna nådens tid. Det var ett tack och ett lov för hans underbara nåd.

10.

Du förstår vilken glädje det varit för mig att ha en sådan kurs. Jag tror att Herren mäktigt vill uppenbara sin makt just i min svaghet. Strax före jul hade vi bibelkurser för både sökare och troende systrar. Det var en underbar tid då vi fingo se hur Herren verkade på mångas hjärtan. Jag tror att under de veckorna skrevs mångas namn in i livets bok. En kväll då jag kom ut på gården, fick jag höra ett underligt ljud ifrån portgången. Tyst gick jag dit för att se vad det var. På de kalla stenarna lågo två kvinnor på knä och gråtande bekände sina synder. När jag berättade det för Ingrid, sa hon: O, Judith det är ju riktigt väckelse ibland oss. Vad jag är glad att jag fick komma hit och riktigt se missionsarbetet. Ja Gud verkar ibland oss och det är så underbart att få se något av hans härlighet!

Efter kursens slut skulle vår unga bibelkvinna fru Isng gå till sitt hem för att besöka byarna däromkring. Men hon var så orolig och ville ej gå. Sedan talade hon om för mig att hon tänkte att Jesus snart skulle komma åter för att hämta sin brudeskara och att han kanske glömde henne om hon var ensam i sitt hem.

Ja det saliga hoppet om Jesu snara återkomst lever i många hjärtan. O, huru underbart är det ej att Han skall komma åter och att han ej glömmer någon av de sina! Må vi alla vara redo varje stund! Det har varit så dyrbart att läsa Guds ord med dem och Guds Ande har varit så nära!

Judiths kamrat Ingrid skrev i brev till Judiths mor efter bibelkursen.

Det är så stort att Judith orkat med det. Det är inte bara att hålla lektioner med dem ibland, utan Judith får vara både präst och doktor och litet av varje. Men så älskar kvinnorna henne också! Jag önskar att fru Hultqvist kunde se sin dotter ibland dem. Inte vet jag vem som strålar mest, kvinnorna eller hon! Ja, det finns väl ingenting härligare på jorden än att vara missionär. Jag förstår att ni längtar efter henne därhemma, men vi är så innerligt glada att ha henne här och Gud vill säkert fylla tomrummet därhemma.

Julen 1930 i Juicheng

Ja, om ni hade varit här vid julen, då skulle ni sett att här var liv och rörelse. Då vi på eftermiddagen kom till kapellet på julbön var det nästan omöjligt att få plats. Ja ännu värre blev det att här på stationen bereda plats åt alla. Ja, det var alldeles omöjligt. Tätt packade sutto gamla och unga hela natten. Många hade då gått över två mil på sina små fötter, men ingen var ledsen eller missbelåten. Nej de skulle ju få fira jul och tänk vad Jesus gjort för dem! Inte blev det någon sömn för oss (missionärer) den natten, sång efter sång hördes från kvinnornas rum. Redan klockan fem ringde klockan på vårt rum till uppstigning. Julottan tycker jag alltid är något av de högtidligaste jag får vara med om härute. Vad jag önskar att ni fått vara med! Man känner en så innerlig glädje över att så många samlas omkring vår stora julgåva, Jesus Kristus!

Nyårsfirande hos kristna vänner

När man blev bortbjuden på kalas, så skulle man inte äta innan utan vara hungrig när man gick bort. Problemet var, att kineserna hade inga klockor, och därför visste man aldrig riktigt när de kom och hämtade de inbjudna. Vid ett tillfälle väntade Judith och Ingrid på att få gå på kalas, men eftersom det dröjde så blev de så hungriga och började äta därhemma på stationen. Just då kom den som hade inbjudit dem för att hämta dem. Judith sprang till dörren för att ta emot, för att man inte skulle få se, att de redan börjat äta. En fin kineströja tog Judith på sig. Ingrid hade bara en och då fick den duga. När de var på väg fick Ingrid se att Judith bar på något som liknade en dammtrasa, men vid förfrågan fick hon veta, att det var en servett. Ingrid fick löfte om att använda Judiths även hon. När de kom fram skulle de ta av sig skorna. Ingrid var inte van vid detta och var mycket tveksam. Judith undrade om Ingrid hade håll på strumporna? Men slutligen kom skorna av och tur var ju det, för de blev bjudna att sitta på ett 11.

fint täcke på kangen. En träkolseld sattes fram och det blev riktigt mysigt. Maten åts med träpinnar ur en och samma gryta. Den innehöll mycket grönsaker och smakade så gott.

Vid det här nyårsfirandet hos de kristna vännerna ljöd lovsången i det enkla rummet innan de skiljdes åt. Tryggare kan ingen vara har översatts till kinesiska, så den sjöng de. De försökte

också lära dem 'Ingen lik Jesus'. Några hednakvinnor kom in och då fick Judith vittna för dem.

Nyheter hemifrån

Märta som är lärarinna i Magra utanför Alingsås har för första gången ordnat med en missionsauktion till förmån för Judiths arbete i Kina. Det har gått väldigt bra och Judith är så tacksam för all hjälp.

Hemma i Skärsboda har man köpt en radio och även en fin gästrumsmöbel!

Julafton hämtades mor och systrarna av Paul i Bodaskögle, som kom med släde och körde dem hem till sig, och där hade Lydia fixat och gjort julfint.

Oroligheter i landet

Av en missionär på en annan missionsstation får Judith höra om hur soldater har kommit och tvingat till sig missionens flickskola mm. *O, dessa hemska soldater, skall de nu börja förstöra missionsstationerna här som de gjort i Shinsi och Honan.*

Judith skriver i sina brev

Så länge allt går lugnt och stilla och jag får arbeta sakta går allt bra och jag känner mig rätt kry, men då det blir något extra eller något ledsamt då känner jag att hjärtat ej är gott.

Idag är det min 44-årsdag. Jag börjar bli riktigt gråhårig. Mycket lockigt är håret, det har nu hunnit växa ut. Tänk, en liten gumma sade till mig "Gud ger dig en ärekrona nu, för att du var så skallig i fjol". Jag blev så uppvaktad i dag på morgonen av både Ingrid och Johannes. Ingrid hade skrivit en vers till henne. Första versen lyder:

Gott nytt år att tjäna Herren, som hans trogna sändebud.

Bland de många som i mörker famla utan liv i Gud.

Gott nytt år att kunna samla pärlor, som i evigheten skola uti Mästarns krona stråla uti härligheten!

- Idag på förmiddagen, då jag skulle tala om den spetälske, som blev ren, blev jag avbruten gång på gång av snyftningar och utrop. O, jag är oren, jag har all möjlig synd. Hur kan du komma till mitt liv och tala om allt jag gjort? Många som är med nu har aldrig varit med här förr och de vet så lite om Jesu kärlek, men det är ett under huru Guds ord kan uppenbara Jesus även för dem. Senare ville flera att jag skulle be för dem. De bad Gud förlåta dem och frälsa dem. En liten gumma undrade hur jag skulle orka be för dem alla. Ja något av det kände jag, ty i mångas hjärtan är det en kamp på liv och död. Hjälp mig att bedja om liv ifrån de döda!

Mamma, arbetet är inte förgäves!

Vid påskens kurser var 38 kvinnor samlade. Vi har aldrig upplevt en sådan påsk! Kvinnorna ville fasta och bedja. Det var deras eget beslut. När jag kom ut på gården fick jag höra gråt och bön ifrån alla tre kvinnliga gästrummen. En kvinna kom och under det att tårarna runno utför hennes kinder sade hon, min älskade fröken, tacka Gud, ditt arbete är icke fåfängt i Herren. Gud ger oss glädje i arbetet.

Vi har samlat dopkandidater till klass. De var 12 stycken. Fler hade anmält sig, men vi ansåg att en del behövde vänta. Vid möten vi har haft framburos offer på lördagen. De rörde mitt hjärta. Fast de flesta är så fattiga nu efter hungersnöd, offrades ändå över 30 dollar. Vid själva dophögtiden på söndagen samlades mycket folk. Mamma, du skulle sett dem alla! Arbetet är inte förgäves! Ibland dem som döptes var två gamla kvinnor, 79 och 75 år. De voro så lyckliga, att hela ansiktet strålade.

I juni efter konferensen stod bröllopet mellan Ingrid och Johannes Aspberg. Ville Bergling förrättade vigseln, mycket högtidligt! Vid middagsbordet hade jag hedersplatsen vid Ingrids sida enligt hennes önskan.

Operation och konvalescens

Judith opererades i Peking för bölden som hon fått efter tyfoidfiebern. När hon skrevs ut från sjukhuset reste hon till en stor konferensgård vid havet i Pei tai ho, där missionärer från hela världen, som arbetar i Kina, Mongoliet, Mandchuriet och Korea samlades för semester och konvalescens. Här fanns även flera missionärer från Helgelseförbundet och Alliansmissionen i Sverige.

Jag kryar på mig! Berglings bor inte långt härifrån. En dag var vi hos dem på födelsedagskaffe.

Vad jag är glad över att få vara med på alla goda möten. Det är något för en hungrig inlandsmissionär! Luften här är underbar, nästan så man kan tänka sig att man är hemma i Sverige. Havet är också så skönt. Det är dyrt här, men Herren fyller alla våra behov. Jag har fått 150 kronor ifrån Lisa och Ella nu i sommar till extra utgifter här.

Besök vid utstationerna

Judith och hennes nya kamrat Ebba Widén reste ut till en av utstationerna. Där blev det sådan glädje när missionärerna kom. Barnen sprang runt och budade i de olika hemmen. Det städades i rummet innanför kapellet, där missionärerna skulle bo. Kvinnorna tände upp eld i spisen och kokte ägg och te till dem. Judith berättade för Ebba hur det varit när de kom till den här platsen första gången. Då fanns där ingen kristen, ingen sökare, ingen som visade vänlighet, ingen ville lyssna till vad de hade att säga utan man gjorde spe av dem. Guds ord hade fått förvandla de här kinesernas hjärtan!

Nu visste de inte hur väl de ville oss dessa nyfrälsta och nydöpta kvinnor. Här finns en bibelkvinna som är en riktig skatt! Hon är så nitisk och varm och känner riktig nöd för folket runtomkring. Hon tog oss med till några släktingar och med tårar i ögonen sa hon: "Förr var vi så osams, men nu sedan Gud fått ta hand om mitt hjärta och jag bett dem om förlåtelse, vilja också de tro på Gud".

Från en utpost berättar Judith om kvinnor som blivit frälsta och döpta. En av dem är likasom lite enfaldig. Men vi har riktigt fått se att det är de i världen föraktade, som Gud vill använda. Hon har fått bedja med sjuka och de har blivit friska. Enfaldigt och gott berättar hon om Jesus som sin Frälsare, och hon har redan fått en liten skara med sig. En snickare Mang döptes samtidigt och nu är hans hustru en ivrig sökare och önskar bli döpt till våren.

Bestulna

Vet ni, vi har blivit bestulna på 100 dollar på vår missionsstation. Mina kollegor har förlorat mest, så jag försöker hjälpa dem. Vet du vad Märta, kan du kanske skicka Ebba 5 kr till julklapp av dina missionspengar. Vi misstänker att en f.d. tjänare är tjuven och vi har talat med honom. Han har inte erkänt och inte heller nekat till det. Så hade han sagt att han skulle

komma nästa dag, men istället rymde han. Han är dock ej längre bort än att Gud vet det. Det är gott att få överlämna allt i Herrens hand. Vi har anmält saken för mandarinerna men han gör visst inget åt det, troligtvis för att vi är utlänningar.

13.

Jul fest för barnen

Vid julen var det en fest för barnen. En liten smutsig flicka lyssnade så intresserat. Det var som om hon glömde kamraterna runt omkring sig. När godsakerna delades ut åt hon inget. På frågan varför hon inte åt, svarade hon, att hon ville spara godsakerna till sin gamla farmor, som hon bodde hos. Sedan talade hon om, att varje kväll brände hon rökelse och offrade till avgudarna. Missionärerna berättade för henne, att det behövde hon inte göra, utan bad henne ta med farmor till missionsstationen, så hon kunde få höra om Jesus. Den lilla flickan trodde att farmor gärna skulle vilja komma med.

Ester och systerdöttrarna

Till julen 1931 fick Judith brev från systemen Esther. Judith berättar: *Flickorna hade skrivit så rart och lilla Gittan hade ritat pepparkaksgubbar, riktigt bra gjort!*
-Ibland kommer det över mig en sådan obeskrivlig längtan efter er alla älskade och då måste jag bära er en och en fram inför vår rike Fader.

Mörteryd

*Varmt tack, du lilla Rebecka för ditt långa brev! Vad det gladdade mig, att ni flickor kommit överens om att bedja om väckelse i Mörteryd! Jag vill gärna vara med i den bönen. Herren hör bön även om det ibland ser ut som att Han dröjer med bönesvaret. Just att Han lagt detta på edra hjärtan visar att Han vill svara. Håll ut i tro!
Hälsa till den lilla syföreningen! Jag skall skriva till dem, när jag får tid.*

Mors dag

Till mors dag skriver Judith: *Jag läste något så vackert om missionsmammorna. Det stod mycket om missionsmammornas tysta stora offer, som endast Gud ser och kan löna. Men han kan det och vill det! Må du lilla mor få känna det idag, ja alla dagar!*

Svåra tider

Här är så torrt. Till och med ogräset torkar ner. Vetet har tagit skada av blåsten och de kalla nätterna. Allt har stigit i pris sista tiden. Skall det bli hungersnöd nu igen? Krigsskatterna är hemskt stora och många har ingenting att äta. Folket har ropat till sina gudar om regn och vi har ropat till vår Gud. Vi har varit på en plats och talat med några som lidit förföljelse för sin tro och tagit skada därav. Vad fiendens list är stor! Det var inte lätt att tala till dem, men jag tror att Herren skall hjälpa och upprätta igen.

Det har varit en svår vecka. Häromdagen fick vi telegram om att kommunisterna hade tagit alla 14 utlänningarna på en missionsstation. Vi samlades till bön för våra kära syskon. Vi fick sedan höra att några av missionärerna, Linders, hade inte blivit tillfångatagna utan lyckats gömma sig i en källare över en natt. På morgonen lyckades de fly. Margret Linde, en av de unga missionärerna har nu kommit hit. Med tårar i ögonen berättade hon om hur hemskt det varit, men också om hur Gud varit så nära och att Hans löften uppehöll dem.

Kineserna säger att jag blivit så gammal sista åren. Ja, det är nog sanning. Att stå ensam om arbetsbördorna tar på krafterna. Mitt hår har vuxit ut. Lockarna har försvunnit och det ser ut att bli alldeles rakt.

Kolera

Sommaren 1932 gick koleran överallt på missionens fält. I närmaste stad slaktades inga svin. Kött, frukt och grönsaker kunde man inte få tag på och Judith klagade över att flottet höll på att ta slut. Tydligt var också en del vägar avskurna på grund av pesten.

Men här finns höns och ägg, berättar Judit.

14.

Tomater

I Kina odlar Judith tomater och hon undrar om man har försökt odla tomater hemma i Skärsboda?

1934-1936 vistades Judith i Sverige. Hon var så tacksam för den perioden i Sverige då hon fick umgås med nära och kära, vila upp sej och vara med på möten och konferenser.

Judiths sista period i Kina

Utresan

I slutet av augusti 1936 var det så dags för att resa ut för tredje gången.

Tillsammans med flera svenska, norska, engelska och tyska missionärer på börjades resan till Kina. Det var med en tyskregistrerad båt. Första anhalten var Southampton i England. Färden gick över ett stormigt Biscaya vidare till Genua, Italien, eftersom man inte kunde gå iland i Spanien på grund av oroligheter där. Nästa anhalt var Colombo (på Sri Lanka). I en del av hamnarna hade man möjlighet att posta brev och även att ta emot brev och ibland fick man gå i land. Under resan på dessa sydliga breddgrader fick man uppleva tropisk hetta och ibland svåra stormar. Andra hamnar på vägen till Shanghai var Penong, Singapore och Manila. *Missionärerna turades vid att ha morgonböner på engelska och en gång skulle de tyska ordna med en samling för manskapet på båten. Det hela började så bra med att missionärerna berättade ifrån Kina. En ung man berättade om hur han blivit frälst och avslutade med att läsa i Bibeln och säga amen. Det skulle han inte ha gjort. 200 personer lyssnade, men kaptenen hade förbjudit att läsa ur Bibeln och predika. Stämningen blev hätsk. När styrman lämnade samlingen räckte han upp handen och ropade "heil Hitler" och alla reste sej och gjorde likadant. Tyskarna är ju väldigt duktiga, men nog är det ledsamt med all deras dyrkan av Hitler.*

Från Sverige är flera nya med. En av dem är ju Martin (Lindén från Klockelund, Björkö. Martin blev senare missionsföreståndare för SMK).

I Hongkong hälsade vi på en mission som arbetar bland buddistmunkarna. Mycket av vad vi såg där gjorde oss frågande och beklämda. Man går munkarna tillmötes så långt, att man undrar vad de behöver lämna. De använder t.o.m radband. Ja, må Gud hjälpa oss att aldrig börja tolerera! Vi tog en promenad tillsammans med norrmännen och vet ni vem vi mötte? Jo, Kagawa! Vi fick hälsa på honom och han sa, att Sverige och Norge var de bästa länderna i världen. Självsåg han så liten och oansenlig ut, rätt tarvligt klädd i säckiga byxor. Vi hörde att han är så klen. Ja, det var ju nästan en upplevelse att ha fått hälsa på honom! (Kagawa-enl. uppslagsbok- en japansk författare och socialpolitiker f 1888 som under studietiden övergick till kristendomen. Han har skrivit böcker som även översatts till svenska).

Sista delen av båtresan gick på ”gult” vatten! Man var inne i Yangtsifloden och sedan dröjde det bara ett par timmar tills man var framme i Shanghai.

Framkomna till missionsstationen

- *Älskade mamma – tack för blåbären och vinbären som du plockat till mej och torkat. Jag kokade saft på dem när jag kom fram till missionsstationen i Yuicheng, den station som jag blir stationerad på den här perioden. Jag fick sådan magsjuka, andra dagen här; troligen blev jag smittad på vägen upp, och när jag började bli bättre kokade jag saften O, vad det var gott! Det var en riktig sandstorm 5-6 timmar på vägen hit. Här är så torrt. Det har inte regnat på månader. Dammet är som vetemjöl. Jag måste sluta ögonen och drömma mig tillbaka hem till mors härliga sjö och tacka Gud för vårt vackra hem. - När jag kom fram sjöng skolgossarna, nej de skrek, när de sjöng sin välkomstsång.*

15.

Kineserna visade sin kärlek till mej genom att komma med välkomstgåvor såsom kött, ägg, saft, granatäpplen, jordnötter, valnötter, rotpotatis, dadlar och bröd mm. Äggen här är små och gulaktiga.

- *Nästa söndag är här stormöte och då hälsas jag välkommen. Då kommer flera missionärer hit.*

Stormöte och mötet med Åke Haglund

En av de missionärer som Judith träffade på stormötet var Åke Haglund, en gammal bekant för Judith med anknytning till Björkö socken. Åke hade inte varit i Kina så länge, och han blev inbjuden att fira jul tillsammans med Judith och hennes kamrat. När julen kom cyklade Åke den besvärliga vägen från den station, som han var på i Yungtsi. Åke undervisade då också männen och kineserna lyssnade gärna till honom, för han var så naturlig och glad. *Vi längtar efter en andeutgjutelse, skriver Åke!*

Julförberedelser och julen 1936

Vet ni, i lördags öppnade jag den stora ostlådan, det var ju Lucia och jag tyckte att vi skulle ha något riktigt gott. O, så god och fin den var; alldeles förtjusande, mjuk, lagom skarp... Det har blivit lättare de sista åren att kunna skicka efter smör och margarin från kusten med posten. De kan ta rätt så tunga paket. Vi kan beställa och efter tre, fyra veckor har vi varorna här. Till jul plockar Judith fram de fina hemvävda mattor, som Sara vävt åt henne. Judith knyter och kantar dem och det blir så fint med tre längder och en dörrmatta. På vintrarna blir det väldigt kallt inomhus. Judith hoppas kunna köpa trä, så att hon kan få ett trägolv i sitt rum före nästa vinter.

Vilken nåd att få vara Hans sändebud härute bland dem som sitter i mörker och vandrar i dödsskuggans dal! Vilken nåd att få vara ljusbärare för honom! Det är en sådan glädje att få hjälpa kvinnorna här. Gud gör mer än vi kunna bedja eller tänka. Ibland blir jag så förvånad över hur de förkovras och växer i nåden. - Många har bedit varenda dag för min älskade mamma. - Här är lugnt och stilla men uppe i norr är det krig. Undrar hur Alliansmissionen har det? De är helt nära krigsfronten.

Opiepatienter.

Jag önskar att du sett mig igår då jag satt vid bordet med min strängaste sjuksköterskemin på och skrev upp namn, ålder och opiebegärets storlek. Jag hade lite svårt för att hålla mig

allvarsam. Sedan allt var klart talade jag om Guds makt att frälsa ifrån fiendens alla hemska bojor. Så bad vi för dem. En del av dem som varit här i vinter är ivriga att bli av med sitt begär och vill bli frälsta. Då är det hopp! En kvinna, som har blivit fri från opiebegäret, har gett sin 3-årige son och nu har han fått begär. Det här är något så hemskt, att man blir förskräckt, då man ser hur rysligt bundna de stackarna äro! Många är här 3 veckor då de både får medicin och hjälp. Många blir helt förvandlade under den tiden! Innan de reser härifrån har vi vittnesbördsmöte. Många vittnar då om hur Jesus har förlåtit dem deras synder.

Judiths 50-årsdag

Judith fyllde 50 år, 7/3 1937. Hon blev så hyllad från både Sverige, missionärskamraterna och de kära kineserna. Från Sverige fick hon 15 brev. System Marta hade i Skärsboda planterat ett päronträd till Judith, som present. Judith fick en målning på sitt hem gjord av Elin Trolle.

- *Vi har skickat efter apelsiner från Peking. De var dyra, men för en gångs skull tänkte vi, att vi skulle slå på stort.*

16.

Trädfällning i Kina

På gården står ett stort träd och det skall tas ner. Du må tro Paul, att det är en hel historia att ta ner ett träd här. Först huggs grenarna av, sedan sågas plankorna medan trädet står på rot.

Mor Kristina har fått hembud

Judith får ett smärtsamt meddelande från Sverige. Hennes kära mamma fick en hjärtattack och fick gå hem till Herren helt hastigt, 6/4 1937. Judith tar fram det sista av moderns brev skrivit i februari och läser vad modern skrivit till henne: *Må Gud välsigna dig under det nya året...ja, han skall vaka över min lilla flicka....Du talade om att du tycker inte att du varit för oss vad du kunde varit. Det har jag aldrig tyckt, utan tvärtom. Jag kanske inte varit vad jag skulle varit, men kärleken överskyler ju en myckenhet av synder och du och jag är ju inga helgon, men vi är fast förenade med kärlekens band och så stort älskade av vår himmelske Fader !- Mammans sista ord till mig innan jag reste ut var: Herren Sebaot är med dig, Jakobs Gud är din borg. - Kineserna har gråtit med mig och evangelisten har talat med mig om himlens härlighet. Jag tänkte då, att mamma säkert skall stråla och glädjas över sin lön i offrandet till Kina. Både mamma och pappa är i himmelen. O, så lyckliga!*

Judith har sådan omsorg om sina syskon och hon utbrister: *Vad jag är glad över att ladugården är byggd!*(Det måste vara Pauls.)

Missionsföreståndaren för Svenska Missionen i Kina, Erik Folke, är just nu ute i Kina. Han var en god vän inte bara till Judith utan också till Judiths mamma och han skriver ett varmt deltagande till Judith. De träffades bl.a hemma i Skärsboda hos mor Kristina.

Dopklass

Vi har rätt många samlade till dopklass nu. Det är en glädje att undervisa dem, igår talade jag om dopet och idag har vi talat om nattvardens betydelse och stora välsignelse.

På konferensen predikar Judith från Joh 8:2. Vi skall bli honom lika. Ville Bergling är ledare på evangelistseminariet. Han är så lämplig för det arbetet men nästa år skall han resa hem.

En tråkig upptäckt.

I början av juli upptäcker Judith en knöl i ena bröstet. Hon skulle just åka på semester upp till stugan i bergen, men skall nu först resa till Peking för läkarundersökning. Åke Haglund hjälper henne under första etappen på resan. En missionär som hade svår huvudvärk skulle sedan göra henne sällskap för hon behövde också läkarhjälp. På grund av oroligheterna i landet och för att krig brutit ut i Peking, så kunde de inte komma fram till dit. De hamnade då hos några av missionärerna, (Bloms), som var på sommarvistelse. Hos dem får Judith ett lugnt rum. Judith är sliten och hon har dessutom haft feber, kanske var det en släng av tyfoidfieber. Här får hon vila och åter vila, under tiden som hon väntar på att vägen skall bli framkomlig till något annat större sjukhus. Men vägen dit är lika stängd. Hon är övertygad om, att när vägarna har stängts till för läkarhjälp, då kommer Gud att gripa in till helande. Hon känner också hur krafterna kommer tillbaka mer och mer.

I augusti skriver hon hem och är jublande glad över att knölen har blivit mindre. - *Att se på Jesus fyller våra liv med den glädje och frid som övergår allt förstånd*, skriver hon hem.

Oro i landetI början av september är Judith tillbaka i sitt kära Juicheng. Det var i sista stund som hon lämnade "sommarstugan" i bergen, eftersom tågen sedan upphörde att gå på grund av kriget. Judith vet inte om de andra missionärerna kom därifrån eller var de är. Nu är hon hemma i Juicheng och går ut i byarna igen och hälsar på kineserna. Det är stor oro i landet, men i Juicheng är det lugnt och mat har man också.

17.

Glimtar från Juicheng

- *Just nu sitter jag och väntar på kocken och portvakten på missionsstationen. Du må tro att de var glada då de skulle gå till poliskontoret för där har man radio. Det är helt nytt för vår lilla stad. De skulle få gå dit och höra dagsnyheterna för första gången.*

- *Skörden är så vacker i höst. Vi har ovanligt mycket goda tomater. Så rikligt med blommor, som vi haft i år minns jag aldrig att vi haft, de är så stora och kraftiga, tack vare alla regnen. På mitt rum har jag plockat in dalior, violer och krysantemum. I stan gräver folk bombfria grottor. Grottan vid kapellet är färdig och snart är grottan på bakgården också färdig. Innerligt hoppas vi att ej behöva använda dem. Än så länge är det lugnt på alla våra stationer. Vilken vila och trygghet, att vi får vara i Herrens hand.*

Vi skall ha stormöte här. Åke skall ta över "pastoratet" här efter Carl Blom, så Carl får lite mindre arbetsbörda.

Judith försämras hastigt

I början av november var Judith så dålig att hon och en kamrat fick flyga från Norra Shensi till Hongkong. Första dagens flygresan tog 10 timmar och andra dagens 6 timmar. Magen hade svullnat upp och hon hade svåra smärtor. I Hongkong hamnade Judith på Mathildas sjukhus, ett engelskt sjukhus för missionärer där de kunde få gratis vård. Ebba Vidén är med henne på resan och på sjukhuset.

Flygresan tyckte Judith var så fantastisk. Vi var över molnen. De var som berg med snö på. Det var blå himmel och strålande sol. Jag tyckte att det var en försmak av himlens härlighet. Det var så utsägligt vackert att jag bara satt och grät.

Efter undersökning på sjukhuset planeras för att Judith skall resa till Sverige med båt för att få behandling där. Men läkaren anser att hon är för klen för en sådan lång resa.

I går morse frågade doktorn, hur jag själv kände det. Jag sade, att jag så mycket bett Gud leda och att jag inte ville dö på vägen hem. Här har jag det så bra på allt sätt. Tänk att få ligga stilla i min Faders famn ända hem. Tänk att snart få se Jesus, o Far och Mor!

Julhälsning hem från Judith

Jag har legat och räknat på alla Guds välsignelser emot mig, de är så många. Tänk om jag blivit sjuk en månad senare, då kanske jag varit instängd i Shansi, med all oro och krig runtomkring och utan läkarhjälp. Tänk att jag ligger här på Kinas lugnaste och vackraste plats, och att jag får all vård jag behöver och det är fritt! Så tackar jag Gud för att jag inte är med på båten, de hade haft storm. Tack Gud för att jag inte behöver dö på båten eller begravas i havet eller i främmande hamn! Mina älskade, Emmanuel, Gud med oss! Kärlekens julhälsning, er Judith.

På julafton fick Judith mycket blommor. Judiths syskon sände genom Ebba en underbart vacker korg med vita blommor. Judith tycker att de liknar dem som växer på berget hemma. Judith längtar efter att snart få vara med Jesus och hon klagar aldrig.

Vid nyåret ville Judith få nattvarden och pastor Hannerz, som flera gånger besökt henne tillsammans med sin fru, betjänade henne.

Judith har bett Ebba ordna med gravplats och hon har också talat om ett par sånger som hon vill skall sjungas på hennes begravning: ”I himmelen, i himmelen” och ”Jag vet en port som öppen står”. Judith får morföfinjektationer mot smärtan. Alla som kommer nära henne älskar henne och hon får vara till oerhört stor välsignelse för flera på sjukhuset. Hon är ett enda stort vittnesbörd. Hon är så lycklig att för blodets skull, av nåd, snart få gå in i härligheten.

18.

En sista hälsning

Måndagen 30 januari, tidigt på morgonen fick Judith hembud. De två sista dagarna hade hon inga plågor. Hon fick en hjärtinfarkt, men vaknade till igen och skrev då en sista hälsning till sina älskade hemma i Sverige. *Älskade! Mästaren är här och kallar mig till sig. Jag är så lycklig! Jag går hem!*

Det var så stilla och ljuvligt kring hennes läger. Hon såg understundom glädjestrålände ut och pekade långt bort, som om hon sett någon. Vid ett tillfälle sade hon: *Sådan är han när han kommer.* Jag frågade henne om det var Jesus? Då sade hon: *Ja, det är nog han.* Så pekade hon uppåt och jag undrade vad som gjorde henne så glad? *Det är lönen.* Vid elvatiden på natten mellan söndagen och måndagen, sa jag till henne: *Judith, vet du, att du snart får gå till Jesus för att mottaga segerkransen?* Judith svarade: *Ja, och det är en beredd åt dig också, men den får du senare.*

Sedan somnade hon in så underbart stilla. Ett ljuvligt drag av ro och frid vilade över henne.

Den andre februari var begravningen. Pastor Hannerz förrättade jordfästningen. Judiths minne hedrades med mycket blommor från släkt och vänner i Sverige samt från många av missionärskamraterna. Någon sade att det liknade inte en vanlig begravning, ty det var något så underbart ljuvligt över hela samvaron.

Judith begravdes på kyrkogården i Hongkong. På kort ser vi att den är belägen på en lummig bergssluttning. Kort visar också gravstenen, ett stort ljus kors på vars tvärbjälke står ÖVERVUNNIT!

Judith är inte där. Hon har kommit till den underbara himmel som hon undervisat om och dit hon mången gång också hade längtat. Där har hon fått möta sina föräldrar och en dag kommer hon också att möta alla de kineser som vunnits för Guds rike, på grund av hennes trohet mot uppdragsgivaren Herren Jesus Kristus!

Judith är ett underbart exempel på hur Gud kan använda en enda liten kvinna som överlåter sig till Gud och säger: *Ske din vilja!*

Detta är ett sammandrag av ca 160 brev skrivna av Judith till familjen hemma i Sverige, nedtecknat av Inger Samuelsohn

I Björkö sockens hembygdsbok hittar vi följande lilla berättelse:

Så levde Sofia, missionsvännen i Björkö, som tänkte på Kina

Utlandsmissionen har en gammal fin tradition i Jönköpings län. Här är en minnesbild från det förgångna, som visar hur det fattiga enkla folket gick i spetsen för denna u-landshjälp. Vi går tillbaka till de första årtiondena av detta sekel (1900-talet) och bege oss till Hesterskog och Mörteryd i Björkö socken. Där bodde i en enkel stuga missionsvännen Sofia Hedström.

Sofia föddes i mitten av 1850-talet och gick ur tiden 1927. Hon hade då bott tillsammans med sin syster i många år. De båda kvinnorna försörjde sig med att sticka täcken. I många år var Sofia söndagsskollärare i Mörteryds missionshus. Det fanns då också en Kina-missionär som tillhörde bygden. Det var Judith Hultqvist från Bodaskögle, Björkö. Hon verkade i många år i detta stora avlägsna land och för Sofia var det en hjärtesak att stödja henne allt vad det gick. Judith var ju den egna missionären.

Understödet kanaliserades genom de återkommande missionsauktionerna. Sofia skänkte alltid fina krukväxter och buntar av ”törestickor”.

- Det blev bra slantar till missionen.

19.

Du som läser den här berättelsen om Judith kanske vill veta hur DU kan få kontakt med Jesus.

Att ta emot Jesus är mycket enkelt. Bibeln säger att ”om du med din mun bekänner att Jesus är Herre och tror i ditt hjärta att Gud uppväckte Jesus från de döda, då blir du frälst”. Frälst betyder räddad - att du får gemenskap med Gud. Du behöver egentligen bara tala till honom, ärligt och direkt från ditt hjärta, precis som när du talar med en vän. Jesus har väntat och längtat efter att du ska göra det.

Om du ändå inte vet vad du ska be kan du be den här bönen:

Jesus nu kommer jag till dej. Jag vill lära känna dej. Jag tror att du är Guds Son och att du har dött för mina synder. Jag erkänner att jag inte är fullkomlig. Förlåt mej mina fel och mina brister. Rena mej från min synd. Jag vill att du ska bli Herre i mitt liv. Tack för att du har tagit emot mej nu. Tack för att jag får vara ett av dina barn. Låt mej känna din kärlek i mitt liv och hjälp mej att leva för dej.

Förvandlingen sker på insidan Jesus har flyttat in i ditt inre!

När du har tagit emot Jesus är det viktigt att bekänna det för någon. Du får så gärna ringa eller maila till mej och berätta. Om du vill ha hjälp i bön så hör av dej, så kan vi, både du, Lasse och jag bedja för dej och ditt böneämne.

Om det skulle vara så att du inte alls vet något om Jesus så vill vi hjälpa dej och svara på dina frågor.

Gud välsigne dej!

Inger Samuelsohn

Holma 1

57595 Eksjö

0381/41062

ingsams@hotmail.com